

Universitätsbibliothek Paderborn

**De scholasticæ Theologiae Vanitate, qua superioris
ætatis homines, doctrinam & religionem suam
tueba[n]tur, Liber, in locos communes digestus. Omnibus
ueræ ac solidæ pietatis studiosis in primis ...**

Sarcerius, Erasmus

Francoforti, 1541

VD16 S 1775

De Anima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29838

DOCTRINA SCHOLAST.

Hæresis ratione pertinaciæ est peccatum in spiritum sanctum.

Hæresis principaliter est circa articulos fidei, secundario autem circa ea omnia, quæ in ecclesia ex illis deriuantur, aut quæ illis adduntur,

Hæresim incurrit, quicunque resistit autoriti Romanae Ecclesiæ.

Hæretici non possunt absoluere, quia non habent iurisdictionem, nec dant gratiam.

Firmi in fide corpore quidem possunt convergicūm hæreticis, sed non in diuinis.

Hæretici post unam aut alteram admonitionem, ab ecclesia traduntur iudicio seculari.

DE ANIMA.

Anima intellectua est forma substantialis hominis. Anima mutabilis est.

In homine anima intellectua & sensitua, & vegetativa sunt idem in substantia, licet habeat diueras rationes.

Potentiæ animæ non distinguuntur ab anima.

In potentij animæ potest ponи imago trinitatis, licet imperfecte.

Anima dicitur, dum vegetat, spiritus dum contemplatur, sensus dum sentit, animus dum sapit prudenter, mens dum intelligit, ratio dum discernit, memoria dum recordatur, uoluntas dum contentit.

Anima

Anima est separata persona, ut angelus.

Animam esse gratiam uel charam, uel accep-
tam deo, nihil aliud est, q̄ animam esse in tali sta-
tu, in quo, nisi per mortale peccatum delinquit,
deus uult ei dare uitam æternam.

Anima dupliciter polluitur; aut macula mor-
tal is peccati, quæ quidem expellit nitorem
gratiæ: aut macula uenialis peccati, quæ quo-
dammodo retardat actum dilectionis gratui-
tæ. Et prima pollutio est per mortale peccatum,
& facit ad deformitatem imaginis, quia auferet
ei formam secundum imaginem recreationis.
Secunda uero est pollutio uenialis, quæ et si alli
quo modo polluat, non tamen omnimode for-
mat.

In anima Christi triplices cognitio est, sicut et
in quolibet beato. Cognitio siue scientia rerum
in uerbo, cognitio rerum insufsa, & cognitio re-
rum acquisita.

Animabus post mortem non assignantur a-
liqua corpora, quorum sint formæ, uel deter-
minati motores, sed aliqua corporalia loca se-
cundum congruentiam, & secundum gradus
dignitatis earum.

Anima separata à corpore statim habet locum
immobilem.

Anima statim post mortem uadit ad paradi-
sum, purgatorium, uel infernum. Animæ exi-
stentes in purgatorio, habent uoluntatē firma-
tam in bono.

Y 2

DOCTRINA SCHOLAST.

Quandiu anima fruitur deo sine corpore, appetitus eius sic quiescit in eo, quod tamen adhuc ad participationem eius, uellet suum corpus pertingere.

Appetit anima sic frui Deo, quod etiam ipsa fruitio derivetur ad corpus per redundantiam, sicut est possibile:

Animæ sanctæ ante ascensionem & post resurrectionem Christi, erant cum Christo in paradiſo terrestri.

lsp. 178 Animæ separatæ possunt exire de locis suis,
& apparere eis.

Apparitio animæ separatae est miraculosa.

Apparitio animæ bonæ uel malæ, fit ad utilitatem nostram.

~~Animæ beatæ possunt apparere quando uolunt, non autem damnatae, nisi permittantur.~~

Animæ separatæ à corpore ante resurrectionem & præmiantur, & puniuntur etiam poenis corporalibus.

Habitus scientiæ hic acquisiti, manent in anima separata. Animæ separatae quedam, quæ hic sunt, cognoscunt, sed non omnia.

Animæ separatae possunt cognoscere facta uiuentium, per animas nouiter decedentium, uel per angelos, uel per demones, uel deo reuelata.

Animæ separatae cum solo peccato originali cognoscunt omnia, naturaliter cognoscibilia à ratione, & multa alia.

Vii

Vt collatione & discursu est cōnaturale o-
mnibus animabus beatorum.

Animæ intelligunt per species infusas.

Anima non cognoscit semper se & deū, quia
non semper sunt ei præsentia obiectuē.

De animabus uide quoque locos de inferno
& purgatorio.

DE INFERO.

Infernus secundam Thomam, est horridus
ualde, tenebrosus & poenalis locus omnium dg-
monum.

Infernus secundum Scholasticos est quadru-
plex. Primus est profundissimus, & est damna-
torum, in quo sunt tenebræ, & quantum ad ca-
rentiam diuinæ uisionis, & quantum ad caren-
tiā gratiæ, & cum hac poena sensibilis, & se-
cundum doctores, proprius est locus perpetu-
us damnatorum, qui tam poena sensus, & poena
damni perpetuè puniuntur, ad quem locum nul-
lus descendit, nisi qui cum mortali in hac vita
personaliter perpetrato, sine uera poenitentia
ab hac vita decedit. Et iste locus secundum com-
munem opinionem habet esse in medio terræ,
uel sub terra, uel in cētro terre, id est, in medio.
Rationabile enim uidetur, quod immundis &
uilissimis peccatoribus pro carcere perpetuo,
correspondat locus uilissimus, talis est in me-